

Parancsot megtartani nem egy szeretetre indító magatartás egyik oldalról sem: a parancs kiadásról és megtartásról egyaránt nem a szeretet jut eszembe, nem a szeretetre asszociálok. A fogalomhasználatunk csúszott el? Mi lehet az, aminek a kiadása, közlése és a teljesítése a szeretetben megmaradást és teljes örömet jelent? Tanítás, dicsérő szó, biztatás, elismerés, segítségnyújtás, áldozathozatal, kitartás valaki és valami mellett...(sor folytatható) táplálja a szeretet mind az indító, mind a fogadó fél részéről.

A parancs ugyanakkor nagyon nyomatékos közlés: nem egyszerű biztatás a végrehajtásra, hanem fenyegetést is hordoz.

A fenyegetés nem az Atyától és Jézustól jön, hanem a saját önsors-rontásunk tűnik a legnagyobb fenyegetésnek, ha nem veszünk tudomást a Teremtő és Jézus tanításáról, ha nem arra használjuk a világunkat és az életünket amire kaptuk.

Papp Gábor, Budapest
